

עפ"ת 30730/08/20 - ג'בארין מוחמד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 30730-08-20 ג'בארין מוחמד נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 14250094407

בפני	כבוד השופט מאזן דאוד
המערער	ג'בארין מוחמד
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

פסק דין

1. לפניי ערעור על החלטתו של בית משפט לתעבורה חדרה, להלן בית משפט קמא שניתנה ביום 8.8.2020 בתיק תת"ע 6271-12-19.
2. בבית משפט קמא הוגש כתב אישום כנגד המערער בגדרו יוחס למערער עבירה של מתן רשות לאחר לנהוג ברכב מנועי, שלאחר אין רישיון נהיגה תקף לסוג הרכב, ומבלי שהייתה פוליסת ביטוח בת תוקף המבטחת את השימוש ברכב, עבירות לפי סעיף 10 (ב) לפקודת התעבורה ועבירה לפי סעיף 2 (א) לפקודת ביטוח רכב מנועי.
3. ביום 9.1.2020, לא התייצב המערער, ובית המשפט נתן פסק דין בהעדרו, בגדרו הורשע המערער בביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום והוטלו עליו העונשים הבאים:
תשלום קנס בסך 1,500 ₪; פסילה מלנהוג ו/או מלקבל רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים; וכן פסילה מלנהוג ו/או לקבל רישיון נהיגה במשך 3 חודשים על תנאי למשך 3 שנים.
4. המערער הגיש בקשה לביטול פסק הדין בפני בית משפט קמא, בקשה שנדחתה על פי החלטה מיום 8.8.2020, ועל פיה קבע בית משפט קמא כי המבקש זומן לדין וחתם על טופס אישור מסירה, ואף המערער אישר שזו חתימתו. מכאן, קבע בית משפט קמא כי המערער זומן כדין מאחר ולא הציג כל סיבה מוצדקת לאי התייצבותו אין עילה לבטל את פסק הדין.
5. בית משפט קמא הוסיף וציון העונש שהוטל אינו חורג ממתחם העונש ההולם בגין עבירה חמורה של התרה לאחר לנהוג ללא רישיון, לא כל שכן לקטין, ובשל כך לא מצא שהעונש מהווה עיוות דין.

6. המערער בדברי העילה של עיוות דין הוסיף וציין כי הינו נהג חדש ותקופת הפסילה שהוטלה עליו מביאה לתוצאה לפיה יהיה עליו קבלת רישיון לעבור מבחנים חדשים וזאת לאחר תום תקופת הפסילה.
7. המערער לא השלים עם החלטת בית משפט קמא, והגיש את הערעור שבפניי.
8. במסגרת הערעור שב ושטח המערער את נימוקיו, ביחס לביטול פסק דינו של בית משפט קמא שניתן בהיעדר ואילו המדינה מתנגדת לנימוקי הערעור וסבורה כי בהחלטת בית משפט קמא לא נפל בה רבב.
9. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, וחזרתי ועיינתי בתיקו של בית משפט קמא, החלטתי לדחות את הערעור.
10. המערער טען שהוא זומן כדין.
- טענה זו נדחתה על ידי בית משפט קמא, בצדק רב, מאחר והמערער, חתם על נספח לכתב האישום, טופס אישור מסירה המציין אופן ברור את מספר הדוח, במועד ביצוע העבירה, החתימה היא חתימתו של המערער, כפי שהודה בגוף הבקשה.
11. לטענתו, חתם על מסמכים רבים במשטרה אולם לא קיבל עותק מכתב האישום, ולא נודע לו כי זומן למשפט. אין בידי לקבל טענה זו, חתימתו מציינת את קבלת כתב האישום, חזקת המסירה לפיה קיבל לידיו לא נסתרה ועל כן אני קובע כי זומן כדין ואין עילה לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדר מהעילה של אי קבלת זימון כנדרש.
12. באשר לעילה הנוספת של עיוות דין, אציין שטענה מסוג זה צריכה להיות מלווה בתשתית ראיתית בעל משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה. ראו רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' סאלם**, פסקאות 36-38; העונש שהוטל על המערער אינו חורג מרף הענישה הנהוג בעבירות מסוג זה, וגם אם קיימת, החמרה מסוימת בעונש שהוטל (ואיני קובע זאת), אין הדבר מהווה עילה לבטל את פסק הדין המגלם בתוכו עונש סביר ומקובל.
13. הטענה לפיה מוטלים עונשים של 89 ימים, אין בה כדי להצדיק טענה של עיוות דין, שעה שבית משפט קמא השית על המערער עונש של פסילה לתקופה של 4 חודשים, פער כזה אינו מבסס טענה של עיוות דין.
14. סוף דבר - אני מורה על דחיית הערעור.

ניתנה היום, י"ח אלול תש"פ, 07 ספטמבר 2020, בהעדר
הצדדים.